

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет



МАТЕРІАЛИ

**V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та
економічний напрями*

**18-19 квітня 2012 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали V Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. –
Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 244 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №8 від 30.03.2012 р.)

3. Історія створення Міжнародного руху Червоного Хреста. Режим доступу: http://redcross-kr.at.ua/index/istorija_stvorennja_mizhnarodnogo_rukhu_chervonogo_khresta/0-12
4. Polski Czerwone Krzyż na Wołyni. – Łuck. – 1938. – 105 s.

ПОЛЯКОЛОЯЛІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ: ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ІІ РЕЧІ ПОСПОЛІТИЙ

**Постельжук О.П., кандидат історичних наук, старший викладач
Рівненський державний гуманітарний університет**

Поляколоялізм як суспільно-політичне явище, виникло в умовах краху української національної держави. Це час коли українці (як і інші національні меншини) були вимушені інтегруватися у міжвоєнну Польщу як її громадяни. Урахування суспільно-політичних процесів у Другій Речі Посполитій, яка утворилася й розвивалася як національна держава поляків, значною мірою визначило тенденції в її національній політиці. Одним із каталізаторів інтеграції слугували заяви польських високопосадовців, які не соромилися популяризувати переваги такої політичної стратегії: „Україна повинна йти з Польщею, бо в Польщі, завдяки західному її устроєви та мимо всіх утисків, українці розвиваються як політична нація, мають товариства, організації, пресу політичне життя... Нині – стверджували вони – Україна може йти або з Поляками або з Москалями” [8, с. 2].

Діяльність українських угодовських партій – завдання, яке набуває особливої суспільної значущості на тлі тих упереджених оцінок, які десятиліттями озвучувалися вченими радянської доби та певної упередженості в оцінці діяльності опортуністів вітчизняними вченими перших років після здобуття Україною незалежності, що зумовлювалося високим рівнем їх патріотизму.

Український народний союз (УНС), як діючий суб'єкт польсько-української політики, постав на першому селянському конгресі в Станіславі (Івано-Франківськ), що відбувся 30 січня 1926 р. [11, арк. 5]. Його утворення – результат об'єднання двох проурядових сил: Української народної партії, яка з 1924 р. функціонувала на Покутті, та Української партії хліборобів [2, с. 352]. На чолі партії стояв українець/полонофіл С. Данилович, речник ідеї польсько-українського порозуміння та співпраці [4, с. 35].

Аналіз програми новоутвореної структури засвідчує такі постулати й пріоритети УНС: визнання влади Польщі над західноукраїнськими землями та запровадження їх територіальної автономії. Відтак союз виступав за посилення ролі органів місцевого самоврядування в різних сферах суспільного життя.

Сповідувані УНС цілі – домагання української школи, проведення справедливої аграрної реформи, підтримка сільськогосподарського виробника [20, с. 3; 12, с. 3] – свідчать, що вони співпадали з вимогами низки інших українських угодовських сил. Натомість специфікою постулатів УНС можна вважати те, що він здебільшого відстоював інтереси заможних селян й сільських підприємців, котрі вимагали розвитку господарського ринку в ІІ Речі Посполитій [2, с. 352].

Слід принагідно зазначити, що одна з визначальних цілей українських опортуністів у міжвоєнній Польщі – налагодження конструктивних взаємин з владою – зумовлювала їхню реакцію на найбільш знакові проблеми тодішнього суспільно-політичного життя. Торуювання курсу на порозуміння з поляками спонукало угодовців підтримати федералістську програму Ю. Пілсудського.

Загалом практично всі угодовські партії схвально оцінили зміни, що були започатковані пілсудчиками. Вони вірили в задекларовані ними гасла, сподівалися на здійснення ревізії тієї стратегічної лінії в національному питанні, яка реалізовувалася ендеками. Тривалий час магнітом, який притягував лояльних до Польщі українців, був безпосередньо сам Ю. Пілсудський, що призвело до підтримки окремими угодовськими партіями його федералістської програми. Такі настрої, припускаємо, сподівала й незначна частина тих українців, які проживали в діаспорі: в грудні 1933 р. польська поліція констатувала функціонування УНС у Парижі [10, арк. 2].

Прикметною ознакою їхньої позиції стало й домагання запровадження територіальної автономії західноукраїнських земель. Констатуючи цей факт, зауважимо: ця вимога визначала межу політичного „радикалізму” угодовців і найчастіше, як у випадку з УНС, поєднувалася з домаганнями стосовно запровадження освіти українців рідною мовою й справедливої аграрної реформи [20, с. 3].

Остання в інтерпретації речників УНС, як, зрозуміло, й українських національних партій зокрема, означала проведення перетворень на селі в такий спосіб, що сприяв би набуттю українським селянином землі [20, с. 3; 12, с. 3]. Тим часом протекціонізм полякам у аграрних перетвореннях на західноукраїнських землях, який серед сучасних українських дослідників наймасштабніше проаналізований В. Смолеєм [18, 58–61], став вагомим компонентом критики економічної політики міжвоєнної Польщі угодовцями.

За таких суспільно-політичних реалій угодовці докоряли владі за бездіяльність чи реалізацію аграрних перетворень на користь поляків. Вони намагалися добитися від влади поступок для українських кооперативів і захисту економічних організацій. Платформою для конструктивної співпраці мала слугувати лояльність українських селян до держави. Таку критику економічної політики Польщі конформістами намагалися використати найбільш політично прозорливі з поляків: оскільки риторика такого стибу не загрожувала державному суверенітету й стосувалася виробництва та соціальних проблем, то могла, враховуючи її конструктивізм, слугувати передумовою для польсько-української співпраці [9, арк. 44].

Саме така формула компромісу властива УНС, зрештою, як і багатьом іншим українським угодовським партіям та організаціям. Українська школа в ідеології першого – один з важливих компонентів тієї тріади, яку обстоювали члени цієї партії: аграрна реформа, захист сільськогосподарського виробника та українська національна школа [20, с. 3].

Промовиста в цьому контексті стратегія й тактика УНС, яка чітко простежується з луцького з'їзду прихильників „Народного вісника” – пресового органу інституцій, на якому були присутні В. Сегейда – віцебургмістр міста Здолбунів, воевода Мех та ін. На думку членів УНС, відмова від співпраці з поляками більше зашкодить національним інтересам українців, ніж титульній нації Польщі: адже представники останньої мали домінуючу більшість у національних зборах [13, с. 2].

Подєкуди члени УНС демонстрували політичну наївність вважаючи, що саме польські послы, які обиралися на Волині, мали стати головними лобістами національних інтересів українства у національних зборах. Саме поляки, на їхню думку, краще могли впливати на рішення польського уряду та парламенту. Розуміння цього прикрого для українства факту спонукало до пошуку союзників з числа інших націй.

Яскравим прикладом може слугувати стаття в газеті „Українська Громада”, яка з цього приводу писала: „коли

межи волинськими послами не буде ні одного поляка, то закони, потрібні для Волині, трудно буде провести, бо більшість поляків не знає ні Волині, ні того, чого для Волині потрібно. В таких справах послі-поляки з інших частин держави, більше будуть довіряти польським послам волинським, хоч би їх було два чи три, ніж послам іншої нації, попросту через те, що свояк своякові більше вірить. Тим то... вигідніше вибирати послів з мішаних списків на яких будуть разом і українці, і поляки, і жиди..." [13, с. 2].

Незважаючи на здобуття представництва в законодавчих органах Польщі, виборча кампанія 1928 р. для угодовців виявилася загалом невдалою. Це зумовлювалося різними причинами. Зокрема, відсутністю підтримки широким українським загалом. Про це свідчать результати виборчої кампанії, де УНС у конкуренції за мандати з іншими партіями спромігся одержати лише 8887 голосів [1, с. 74]. Зрозуміло, така незначна підтримка не дозволила УНСівцям провести до національних зборів жодного свого представника.

У виборах 16 листопада 1930 р., що відбувалися за „пацифікації”, знову переміг Безпартійний блок співпраці з урядом (ББСУ). Він отримав 44,8 % голосів виборців і здобув 249 мандатів [6, с. 79]. У виборах до сенату, що відбулися 29 листопада 1930 р., ББСУ, який підтримало майже 55 % виборців, отримав 75 мандатів [7, с. 71]. Попри такі, більш ніж переконливі результати останнього, представники української діаспори вважали вибори не чесними, наголошуючи при цьому, що „за ББСУ голосували з поміж українців лише хруні і хлібоїди, та темняки, котрі далися хруням на підмову” [14, с. 2]. Щодо досліджуваного нами УНС, то останній виявився не підготовленим до позачергової передвиборчої баталії та знову програв.

Однією з причин його поразки можна вважати не сприйняття його ідеології як національно-демократичними, так і лівими політичними силами. Це стосується Сельробу [21, с. 8] й Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО) [15, с. 5]. Як і радикали, лідери останнього, наприклад, звинувачували УНС у „хрунівстві” та зраді національних інтересів [4, с. 42].

Члени УНС спростовували таку оцінку. На їхню думку, „як ліберальні демократи, так і радикали нічим не різняться від нього. А їхня опозиційність спрямована виключно на здобуття нових прихильників та збереження вже існуючої електоральної бази” [4, с. 42–43]. Більш категоричною була українська діаспора, на думку якої „...усякі угодові змагання не приносили досі ніяких успіхів тому, що українські маси були проти угоди з Польщею, а українські представники не могли відважитися піти проти волі та почувань українських мас” [17, с. 2].

Іншою причиною поразки партії (як на думку українських радикальних кіл) була подекуди державно-кон'юктурна, антиугодова політика Варшави. Оцінюючи електоральні активи і політичний потенціал УНС, влада вважала його маргінальною/маловпливовою політичною силою, тому невагаючи пожертувала ним: „Треба однак признати, що „санатори” Пілсудского, хоч і нехотя – зробили неабияку прислугу нашій національній справі. Є це цілкомита ліквідація послів-хлібоїдів. Якби і не робили собі були надії наші хруні в роді Даниловича, Стівпюка, Стефурака та других – всі ті надії взяли в лоб... Одним словом – уряд польський в брутальний спосіб копнув наших „Унсів”... Не для пса ковбаса і не для хрунів посольські мандати з міністеріальною пенсією!” – стверджували націоналісти [16, с. 2].

Лояльність УНС до влади була настільки очевидною [3, с. 207] й суперечила позиції більшості інших українських партій, що викликала відповідну реакцію. Наприклад, за оцінкою партійного органу УНДО (газети „Діло”), УНС без усяляких вагань популяризував лояльність до польського уряду з часу свого утворення [5, с. 1–2], а націоналісти узагалі вважали, що „колиб всі оті меншостеві/компромісні договори звести до одної формули, то їх остаточним змістом є обмежена культурна і особиста автономія: абсолютна лояльність супроти своєї держави, як еквівалент за меншостеву свободу мови, віри і звичаю” [19, с. 2].

Попри розширення каталізаторів громадсько-політичної активності українців, політичні маяки тих із них, які шукали порозуміння з Другою Річчю Посполитою, фактично не змінилися. Найважливішими з них, як і на попередньому етапі, залишалися неприйняття ідеології та практики комунізму, сподівання на відродження Української національної держави, що доповнилися критикою авторитаризму в СРСР.

Попри це, УНС продовжував домагатися запровадження в Західній Україні територіальної автономії, зміцнення й розширення місцевого самоврядування, реалізації справедливої аграрної реформи, ліквідації утравкізму в освіті тощо, однак не був почутий та належно підтриманий західноукраїнським виборцем.

З-поміж аргументів налагодження співпраці з титульною нацією, що сформульовані після травневого перевороту Ю. Пілсудського, особливо помітним є той, який базувався на твердженні про реалізацію національних і громадянських прав українців завдяки здобуттю підтримки поляків, які домінували в національних зборах, отже, – в законотворчому процесі.

Таким чином, діяльність УНС у Західній Україні 1919–1939 рр. – важлива складова суспільно-політичного життя міжвоєнної Польщі. Таке позиціонування УНС збагатило варіативність стратегій, які були вироблені тими українцями, що проживали в Другій Речі Посполитій та шукали шлях для інтеграції в неї. Діяльність партії, що торувала курс на порозуміння з її центральною владою й титульною нацією держави, характеризується практичною лояльністю, поміркованістю вимог та еластичністю у засобах захисту інтересів українців.

Список використаних джерел

1. Бензя П. Україна потойбіч (в лабетах буржуазії) / П. Бензя. – К. : Західна Україна; б. р. – 96 с.
2. Васюта І. Перегрупування в західноукраїнському національному русі в перші роки по анексії Східної Галичини (1923–1926) / Іван Васюта // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Л., 1999. – Вип. 34. – С. 341–354.
3. Васюта І. Політична історія Західної України (1918–1939) / Іван Кирилович Васюта. – Л. : Каменяр, 2006. – 336 с. – Бібліогр. : с. 326 – 333.
4. Вибори і угодовські комбінації української буржуазії // П.Н. Західна Україна і політика українських націоналістів (з нагоди щорічних виборів до сойму й сенату). – Нью-Йорк, 1928. – С. 27–48.
5. Від максималізму, до реалізму: розповідь про хід і утворення українських партій // Діло. – Львів, 1933. – 27 квітня. – С. 1–2.
6. Давидюк Р. Особливості ідеологічних засад Української парламентарної репрезентації на Волині у міжвоєнний період / Руслана Давидюк // Україна і Польща в ХХ столітті: проблеми і перспективи взаємовідносин. Збірник наук. праць. – К. : Краків, 2002. – С. 77–81.
7. Давидюк Р. Степан Скрипник як посол до польського сейму (30-ті роки ХХ століття) / Руслана Давидюк // Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного

- університету. Зб. наук. праць. – Рівне, 2001. – Вип. 2. – С. 70–77.
8. „Два братанкі” проти свободи // Свобода. Урядовий щоденник. – Джерзі Ситі, 1928. – 4 квітня. Ч. 78. – С. 2.
 9. Державний архів Рівненської області (ДАРО). Ф. 300. Експозитура політичної поліції в г. Ровно. Оп. 1. Д. 85. Інформація Волинського воеводського управління государственной полиции об общественно-политической ситуации на территории воеводства и переписка с постерунками окружной полиции по данному вопросу, 05. 10. 1924–24. 10. 1925 гг., 87 л.
 10. Державний архів Тернопільської області (ДАТО). Ф. 277. Тербовлянська повітова команда державної поліції. 1920–1939 рр. Оп. 1. Спр. 1091. Інформація Тернопольской воеводской команды и донесения постерунков полиции об организации в Париже „Украинского народного союза”. 22.07.1933 – 29.07.1933 гг. – арк. 2.
 11. ДАТО Ф. 277. Тербовлянська повітова команда державної поліції. 1920–1939 рр. Оп. 1. Д. 137. Обзор украинского национального движения в Польше, 1926 г., 7 л.
 12. Домагання // Селянський прапор. – Станіславів, 1926. – 17 січня. – С. 3.
 13. За „мішану” листу // Українська Громада. – 1928. – 26 січня. – С. 2.
 14. Картина з кооперативного руху в Галичині // Свобода. Урядовий щоденник. – Джерзі Ситі, 1928. – 25 квітня. Ч. 95. – С. 2.
 15. Передвиборчий рух // Народний Вісник. – Луцьк, 1927. – 29 грудня. – С. 5.
 16. Повиборчі роздумування // Свобода. Урядовий щоденник. – Джерзі Ситі, 1928. – 10 квітня. Ч. 83. – С. 2.
 17. Признання – українській масі // Свобода. Урядовий щоденник. – Джерзі Ситі, 1933. – 3 січня. Ч. 1. – С. 2.
 18. Смолей В. Польське цивільне і військове аграрне осадництво у Західній Україні: історико-правовий контекст (1919–1939) / Василь Смолей. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2003. – 112 с.
 19. Українська справа й проблема національних меншостей // Свобода. Урядовий щоденник. – Джерзі Ситі, 1929. – 29 квітня. Ч. 100. – С. 2.
 20. УНС // Народний Вісник. – Луцьк, 1927. – 3 листопада. – С. 3.
 21. Хлібоїдське збіговище у Львові // Сельроб. – Львів, 1928. – 8 січня. – С. 8.

ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ І КРАХ РЕЖИМУ НАДЖИБУЛИ В АФГАНІСТАНІ

Соловей П.В., магістрант

Сєвєрова О.В., доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Виведення радянських військ 15 лютого 1989 року з Афганістану не викликало початку процесу умиротворення, а навпаки, спонукало опозицію до активізації військових дій.

М. Наджибула мав безсумнівну підтримку радянської влади, проте не був рядовим партійним чиновником, а заявив себе як талановитий політичний та державний діяч.

На надзвичайному розширеному XXI пленумі ЦК НДПА 30-31 грудня 1986 року, який відбувся в Кабулі Наджибула виголосив свій політичний курс. Основна мета його діяльності – об'єднання афганської держави, національне примирення, забезпечення миру та безпеки і припинення громадянської війни.

З 30 листопада по 1 грудня 1987 року в Кабулі пройшло засідання Лойя Джирга (своєрідне всенародне зібрання падрламентського типу), в ході якого була затверджена Конституція Афганістану, а Мохаммад Наджибула обраний президентом Афганістану. Радянські військові радники в Афганістані (М. Слінкін, М.Гарєєв) згадують Наджибулу як справжнього патріота, який хотів встановити мир на афганській землі. [5; с. 137]

Уряду НДПА в Кабулі були лояльні ті соціальні верстви, які так чи інакше, були залучені в інтенсивні процеси модернізації.

Саме необхідність підтримання стабільності в країні змусила уряд в Кабулі допустити можливість посилення позицій національних меншин.

Після виведення радянських військ з Афганістану активізувались воєнні дії [моджахедів](#) («борців за віру») — так називали себе опозиціонери, які намагались усунути НДПА від влади. 23 лютого 1989 року Консультативна рада моджахедів, сформована в Пешаварі (Пакистан), обрала [С. Моджалдеді](#) президентом Перехідного уряду [моджахедів](#) (ПУМ), а Р. Р. Сайяфа — прем'єр-міністром ПУМ.

Одразу після виведення радянських військ у Кабулі відбувся невдалий заколот генерала Ш. Таная. [6; с. 172]

Уряд Наджибули мав намір вести переговорний процес з опозицією на рівних. Контролюючи всі великі міста Афганістану, маючи в своєму розпорядженні добре озброєну і організовану армію, систему державного управління, кабульський режим був в принципі готовий піти на компроміс з опозицією.

Отже, сам факт переговорного процесу між прихильниками НДПА та організаціями моджахедів дозволив би прийти до певного компромісу у афганському врегулюванні.

Подібний варіант у тій тупиковій внутрішньополітичній ситуації, яка склалася в Афганістані, міг би стати реальною можливістю зберегти єдність афганської держави і вийти зі стану громадянського конфлікту з мінімальними витратами.

Однак об'єктивно в умовах Афганістану в 1991 - 1992 роках це все ж було політичною утопією. На початку 1990-х років територія Афганістану стала стратегічно важливою через транснаціональні бізнес проекти – газо- і нафтопроводи, які мали йти з Середньої Азії до Індійського океану саме через Афганістан, оминувши який було неможливо з географічної точки зору. [4; с. 89]

В умовах, коли нова демократична Росія, як спадкоємець СРСР, самоусунулася від участі в афганських подіях, на перший план вийшли локальні інтереси різних афганських політичних організацій. Основним питанням, яке об'єктивно відповідав інтересам практично всіх організацій національних та релігійних меншин, що стояли по різні боки фронту громадянської війни в Афганістані, було не допустити пуштунської реставрації (пуштуні становили більшість населення країни).

Тому зберегти єдність і стабільність афганської держави було надзвичайно важко. Факторами внутрішньої конфронтації були національні проблеми (протистояння переважаючих пустунів з іншими народами), релігійні конфлікти, а найголовніше – зовнішньополітична ситуація. Через стратегічну важливість мати вплив в Афганістані намагались багато держав центральноазійського регіону та Близького Сходу, і вплив цей забезпечувався через підтримку різних афганських політичних партій.

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий природодослідник**

Балтаг Н.В., Присяжнюк М.М. ЗАСТОСУВАННЯ ОДНОГО НЕСТАЦІОНАРНОГО ВАРІАНТУ НАБЛИЖЕНОГО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ОПЕРАТОРНИХ РІВНЯНЬ.....	3
Біла Н.В., Стеганцева П.Г. ПОВЕРХНІ ПСЕВДОЕВКЛІДОВОГО ПРОСТОРУ З ІЗОГОНАЛЬНИМИ НАПІВНОРМАЛЯМИ	4
Гнатюк М.О., Петрівський Я.Б. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ МАГНІТНИХ СИСТЕМ ІЗ ЗАДАНИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ	6
Журавльова Т.А., Воловик Г.П. ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІТОРАЛЬНОГО ЗООБЕНТОСУ РІЧКИ УСТЯ	8
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ГАММА-ФУНКЦІЯ ЕЙЛЕРА, ЇЇ ВЛАСТИВОСТІ ТА АСИМПТОТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ.....	9
Ігнатюк А.В., Воловик Г.П. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ЛІТОРАЛЬНОГО ФІТОПЛАНКТОНУ РІЧКИ УСТЯ	10
Козлюк В.В., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПОШИРЕННЯ ПЛОСКИХ ХВИЛЬ ПОЛЯРИЗАЦІЇ У БАГАТОШАРОВИХ ДІЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМАХ.....	12
Козодой О.П., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ СИНГУЛЯРНИХ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ, ЩО Є МАТЕМАТИЧНИМИ МОДЕЛЯМИ ЯВИЩ ПРИРОДОЗНАВСТВА.....	14
Кравчук М.В., Петрівський Я.Б. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ РІВНЯННЯ ГАУССА ТА ЙОГО РОЗВ'ЯЗОК.....	16
Крайчук С.О. МОДЕЛЮВАННЯ ВИБУХУ ЦИЛІНДРИЧНОГО ЗАРЯДУ В ҐРУНТАХ	17
Ляшук Т.Г., Колупасв Б.С. ГРАНИЧНІ ЯВИЩА В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМАХ ТИПУ ПВХ+Cu	19
Максимчук В.С., Коваль В.В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ ЕКОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ЗА ДОПОМОГОЮ РІВНЯНЬ В КУРСІ АЛГЕБРИ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	20
Малайчук Н.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ КОЛИВНИХ ПРОЦЕСІВ WAVELET ТА ФУР'Є ПЕРЕТВОРЕННЯМИ ...	22
Мельник О.О., Сяська І.О. БІОЕКОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ НОВОУТВОРЕНЬ РЕПРОДУКТИВНОЇ СИСТЕМИ ЖІНОК НА ТЕРИТОРІЇ САРНЕНЩИНИ	24
Миرونюк І.В., Петрівський Я.Б. МЕТОД ФАКТОРИЗАЦІЇ РОЗВ'ЯЗКУ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ	25
Невдах Л.В., Гусаковська Т.М. ВЕРТИКАЛЬНИЙ РОЗПОДІЛ ЕНТОМОФАУНИ СТАРИЦЬ РІЧКИ ГОРИНЬ ГОЩАНСЬКОГО РАЙОНУ	25
Парфенюк Н.С., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ У СОЦІАЛЬНИХ СИСТЕМАХ.....	26
Поліщук Т.П., Панченко М.С. ВПЛИВ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПОЛІВ НА ВЛАСТИВОСТІ ВОДИ І ВОЛОГИХ ТІЛ.....	29
Сяський В.А. КОНТАКТНА ВЗАЄМОДІЯ ПРУЖНОГО КРУГЛОГО ДИСКА ІЗ СИСТЕМОЮ ЖОРСТКИХ ШТАМПІВ З КУТОВИМИ ТОЧКАМИ ПРИ НАЯВНОСТІ СИЛ ТЕРТЯ	31
Трофимчук Ю.В., Трохимчик І.М. МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РАЦІОНУ ХАРЧУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ РОКИТНІВСЬКОГО РАЙОНУ.....	33
Тюха А.Г., Денисенко В.М. THE NUTRITION OF STUDENTS. THE REASONS FOR BEING HEALTHY	35
Харитонюк В.В., Бордюк М.А. ПАРАМЕТРИ ГРІОНАЙЗЕНА І КОЕФІЦІЄНТ ПУАССОНА МЕЖОВИХ І ПЕРЕХІДНИХ ШАРІВ ГЕТЕРОГЕННИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМ.....	36
Чміль В.М., Бордюк М.А. ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ МІЖМОЛЕКУЛЯРНИХ ПОТЕНЦІАЛІВ ВЗАЄМОДІЇ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ МАКРОМОЛЕКУЛ ЛІНІЙНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	37
Шокот О.В., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ВОСЬМОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	38

Молодий програміст

Бойко К.В. ДИНАМІКА ЛОГІСТИЧНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ	40
Вегера О.В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ»	41
Гапонюк Р.Ю. РОЗРОБКА САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ	42
Жданкін А.Г. ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ IPHONE, IPAD	43
Зараї М.С., Шахрайчук М.І. НАЛАГОДЖЕННЯ, ТЕСТУВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ АІС «ДЕКАНАТ»	44
Кацубо А.В., Шахрайчук М.І., Вороницька В.М. АВТОМАТИЗОВАНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА «ДЕКАНАТ».....	44
Кирик Т.А. ДО ПИТАННЯ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	46

Кіндрат П.В. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	47
Кулінець К.О., Батишкіна Ю.В. РОЗРОБКА FLASH-САЙТУ BELLYDANCE КЛУБУ	48
Мельничук О.Л., Батишкіна Ю.В. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС “WEB-ТЕХНОЛОГІЇ”.....	50
Назарчук О.О., Шліхта Г.О. СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ	51
Петренко С.В., Шахрайчук М.І. ТЕХНОЛОГІЯ РОБОТИ АІС “НАВЧАЛЬНИЙ ВІДДІЛ”	52
Сабадишин Р.О., Чижин Б.З., Маркович О.В. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ ПРИ ВИЛАДАННІ ХІРУРГІЇ	54
Семенович Т.Г., Бабич С.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ WEB-САЙТУ ГІМНАЗІЇ	55
Слободенюк А.Є., Вороницька В.М. РОЗРОБКА СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ ПО СКБД SASHE	56
Твердохліб І.А., Івашенко А.А. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЛОГІЧНИХ ЗАДАЧ МОВОЮ ЛОГІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ ПРОЛОГ	57
Чаговец Н.А., Гордиенко С.Н. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРОГРАММНОГО КОМПЛЕКСА ДЛЯ УПРАВЛЕНИЯ ТРАНСПОРТНЫМИ ПОТОКАМИ И ОРГАНИЗАЦИИ ДОРОЖНОГО ДВИЖЕНИЯ	60
Шахрайчук М.І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ	62

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Андрияка Г.О. РОЛЬ ЛІКАРІВ У БОРОТБІ З ЕПІДЕМІЯМИ У ЗЕМСТВАХ КИЇВСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ 1904-1914 РР.	65
Балас Ю.В., Сєвєрова О.В. ВЕЛИКЕ КНЯЗІВСТВО ФІНЛЯНДСЬКЕ У ДЕРЖАВНОМУ МЕХАНІЗМІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ (60-ТІ – ПОЧ. 80-Х РР. ХІХ СТ.).....	66
Варжель Н.А., Сєвєрова О.В. ДЕФІНІЦІЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ ТА ЇХ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ В РОСІЇ СЕР. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ. .	68
Горбова Ю.В., Десятничук І.О. ЗЕМСЬКИЙ СОБОР ЯК СКЛАДОВА ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ МОСКОВСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ХVІ – ХVІІ СТ.	70
Zaichenko A.S., Royenko L.V. THE ROLE OF YOUTH IN THE POLITICAL PROCESSES IN UKRAINE AND WORLDWIDE	71
Каплюк О.В. ЧЕСЬКИЙ ТА СЛОВАЦЬКИЙ ЛЕГІОН У СКЛАДІ ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО	72
Кузьмин Р.Я., Колесник В.Ф. ФОРМУВАННЯ БІЛЬШОВИЦЬКИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ НА ТЕРИТОРІЇ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1917-1918 РР.	74
Лялина А.И. АНЕКДОТ – НЕФОРМАЛЬНОЕ СРЕДСТВО ПОЛИТИЧЕСКОЙ КОММУНИКАЦИИ	75
Лялина А.И. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ІНФОРМАЦІОННА ПОЛІТИКА СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ.....	76
Михальчук Р.Ю. РАДЯНСЬКІ ЄВРЕЇ – ЖЕРТВИ НАЦИСТСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ	77
Новальська Т.В. ПРИВАТНІ БІБЛІОТЕКИ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ ОСТАННЬОЇ ТРЕТИНИ ХVІІІ – СЕРЕДИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА КРАЮ.....	79
Переходько Н.М., Добровичська В.А. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ (1921–1939 РР.).....	80
Постельжук О.П. ПОЛЯКОЛЯЛІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ: ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В П РЕЧІ ПОСПОЛІТІЙ	82
Соловей П.В., Сєвєрова О.В. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ І КРАХ РЕЖИМУ НАДЖИБУЛИ В АФГАНІСТАНІ. 84	
Степанавичене Л. НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ НОРМ ЗАЛОГОВОГО ПРАВА (В ПЕРВЫЕ ГОДЫ ДЕЙСТВИЯ ВТОРОГО ЛИТОВСКОГО СТАТУТА)	85

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. CONNOTATION IN TRANSLATING ENGLISH TENSES INTO ROMANIAN.....	90
CĂLĂRAȘ A. ON DIFFERENCES AND SIMILARITIES OF IDIOMS IN THE ENGLISH, ROMANIAN AND RUSSIAN LANGUAGES	91
Ceh O., Alexanchin L. METAPHORICAL TERMS IN ECONOMICAL TEXTS AND THEIR TRANSLATION.....	93
Mascaliuc V., Proftiuc E. ETYMOLOGICAL ANALYSIS OF THE TRANSITIVE AND INTRANSITIVE VERBS OF DICERE IN ENGLISH.....	95
Stanțieru O., Varzari E. ON REQUESTS AND CULTURE: POLITENESS IN ENGLISH AND RUSSIAN	97
Taulean M. THE WAYS OF FORMATION OF CROSS-CULTURAL COMPETENCE OF FUTURE ECONOMY SPECIALISTS BY MEANS OF BUSINESS ENGLISH	99

Varzari E. ON OPPRESSIVE LANGUAGE	100
Біла Н.В., Січкач О.М. ХУДОЖНЄ ОСМИСЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЇ ЗЛОЧИНУ В ДЕТЕКТИВНИХ РОМАНАХ І.РОЗДОБУДЬКО ТА А.КОКОТЮХИ.....	102
Герашенко Ю.В., Проценко О.А. СТИЛЬОВІ ДОМІНАНТИ РОМАНУ М. МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ».....	103
Герус І.В., Воробйова Л.М. ХУДОЖНІЙ СВІТ І ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ АЙРІС МЕРДОК	105
Долгов В.Г., Ігнатенко Д.А. ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЛЕКСИКО-ПОНЯТТЄВОГО ЗМІСТУ КОНЦЕПТУ <i>ЮРОДИВИЙ</i> В РОСІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	107
Захарчук О.Г., Воробйова Л.М. ПОЕТИКА НАЗВИ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ ДЖОРДЖА ГОРДОНА БАЙРОНА).....	109
Івашкевич Е.Е., Михальчук Н.О. THE PROCEDURES OF STYLISTIC ANALYSIS OF THE TEXTS	111
Мороз Л., Мороз Л.В. КОННІ-КЕТЧЕРІВСЬКИЙ ПАМФЛЕТ - ЯК НОВИЙ ТИП ХУДОЖНЬОГО ОСВОЄННЯ ДІЙСНОСТІ	113
Процюк В., Процюк Е. КОНЦЕПТ КАК ОБЪЕКТ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ИССЛЕДОВАНИЯ.....	114
Романишина Н.В. ІСТОТНІ МОМЕНТИ ГЕНОЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ПРОЗОВОЇ МІНІАТЮРИ «КРАЙНЕБО» ГРИГОРА ТЮТЮННИКА	116
Романюк О.В., Бігунова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	119
Чолану Л.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРШОГО ЕТАПУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК РІДНОЇ В МОЛДОВІ	120

Молодий мистецтвознавець

Авдєєва К.В., Морозова Т.П. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ ПРОСТОРИ	124
Белаш К.В., Морозова Т.П. КІНОФЕСТИВАЛЬ „МОЛОДІСТЬ” В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ ...	127
Бенещук Р.О., Савчин Л.М. РОЛЬ МУЗИЧНИХ ІГР У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ (на прикладі діяльності танцювального колективу)	129
Глушук О.Г. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ МІСТ НА ВОЛИНІ У КІНЦІ ХІХ- ПОЧАТКУ ХХ СТ.	130
Даюк Ж.Ю. ЗМІСТ ТА ФОРМИ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАТОРІВ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛЩЕЮ поч. ХІХ ст. ТА ЙОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ	132
Димченко С.С. ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО АПАРАТУ МУЗИКАНТА-ІНСТРУМЕНТАЛІСТА.....	134
Довмат О.В., Шевчук С.І. ХУДОЖНІ РЕМЕСЛА ВОЛИНІ ТА ПОЛІССЯ ЗА НАУКОВИМИ СТУДІЯМИ ЮЗЕФА ІГНАЦІЯ КРАШЕВСЬКОГО (ДО 200-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ).....	135
Морозова С.В., Міляевич І.В. СТАРОДРУКИ У СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ВОЛИНІ.....	136
Поліщук Ю.В., Шевчук С.І. ТРАДИЦІЙНЕ ТА НОВАЦІЙНЕ У ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ХХІ СТ. (ЗА ТВОРЧИМИ СТУДІЯМИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА)	139
Тюска В.Б. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У КЛУБНИХ ФОРМАХ ДІЯЛЬНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ РОБОТИ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ «СПАЛАХ» КАФЕДРИ КУЛЬТУРОЛОГІЇ РДГУ)	140
Черніговець О.М. ІГРОВИЙ ФОЛЬКЛОР ВОЛИНІ У ЗАПИСАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ: ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ	141
Завада К.П., Ужинський М.Ю. ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДІВ ФІКСАЦІЇ ЗВУКОВОГО МАТЕРІАЛУ	142

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Avdeeva Y.S., Likarchuk L.I. CURRENT PROBLEMS OF MANAGEMENT	144
Danylets O. Przyczyny i metody przeciwdziałania bezrobocia w Polsce	144
Martynovskiy D.E., Vishnevskaya M.O. ECONOMIC ENGINES	146
Nevmerzhytska A.A., Likarchuk L.I. UKRAINE'S INTEGRATION INTO EU ECONOMIC AND SOCISL ASPECTS	146
Tomusiak O.O., Likarchuk L.I. THE ROLE OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT IN ENTERPRISE MANAGEMENT.....	147
Zvalyuk U.U., Vishnevskaya M.O. ENTERPRISE CONTROLLING	148
Андрєєва А.О. ЗНАЧЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ПОСТІНДУСТРІАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	149
Андросюк Л.А., Гуткевич С.О. ЗБАЛАНСОВАНА СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ НА ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	150
Тумченко М.В., Varanivska N.L., Troshkina A.V., Гурєєва Т.М. UKRAINE'S ECONOMIC PROSPECTS IMPROVING.....	151
Барбашова Н.В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	151

Безрукова А.О. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДУ ЕКСПЕРТНИХ ОЦІНОК В СИСТЕМІ МЕТОДІВ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	152
Березюк Т. П. ОСНОВНІ ФАКТОРИ, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ	153
Берташ Т.Б. ОЦІНКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОПУСКНОЇ ЗДАТНОСТІ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	155
Билень Л.В. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ	157
Бондарук Ю.О. ПЕРЕВАГИ ТА ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	158
Бровчук Л.В., Борейко В.І. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМ МОНІТОРИНГОМ НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НЕДОЛІКИ	159
Войтович С.А. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	161
Гладун Л.О. ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА – ПЕРСПЕКТИВНА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ДЛЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ	163
Денисюк О.В., Кузякіна М.Л. THE STRUCTURE OF AN ENTERPRISE AND FACTORS THAT INFLUENCE IT	165
Денищук П.М., Тимофєєв В.О. ФОРМАЛІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ДЕРЖАВНОМУ ВИЩОМУ НАЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.	166
Димченко Н.С. МИСТЕЦТВО КРИТИКИ, ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МЕНЕДЖЕРА	168
Завадських Г. М. ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛІСОВОЇ ТА ДЕРЕВОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	170
Комаровець І.П., Хижнякова Н.О. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІ-ГОТЕЛЮ.....	171
Коноваленко Д.В., Кузякіна М.Л. PURPOSE OF CREATING ENTERPRISE ASSOCIATION AND FEATURES OF ITS OPERATION.....	173
Либак І.А., Колесник Т.М. РІВЕНЬ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРОРЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ ДУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ, РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	174
Липінська Т.В. ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТИ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ ФІЗИЧНИМИ ОСОБАМИ.....	175
Літвінчук Д.Ф., Димченко Н.С. ЗНАЧЕННЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ДЛЯ МЕНЕДЖЕРІВ.....	176
Лукомська О.І. ВПРОВАДЖЕННЯ РЕФЛЕКСИВНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТЯНСЬКОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ.....	178
Мулярчук О.В., Кондрацька Н.М. ДИНАМІКА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	180
Нагірна Х.В., Дяченко Л.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ РЕКЛАМНИХ КАМПАНІЙ У ПІДПРИЄМСТВАХ	181
Орлов О.Г. ПОЛІТИКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	182
Павлюк Н.П. АНАЛІЗ МАРКЕТИНГУ В РИБНИЦТВІ	183
Панюк Т.П. ІНСТИТУТИ РИНКУ ПРАЦІ.....	185
Пиркова К.В., Коваль А.А. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО БІЗНЕС-ПРОЕКТУВАННЯ ДЛЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ.....	186
Підцерковна Х.В. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ “УРБАНІЗАЦІЯ”	187
Петрук Л.В. Роль корпоративного управління в умовах трансформації економіки України	189
Плисюк Т.Г., Крайчук О.В. Світові тенденції розвитку інноваційної діяльності	190
Пляшко О.С., Безтелесна Л.І. ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ОЦІНКИ Конкурентоспроможності ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ	191
Познанська О.В., Хижнякова Н.О. УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ	192
Поліщук І.О. РОЛЬ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СТАНОВЛЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	194
Прадош О.М., Окорський В.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА РІВНЕНЩИНИ З СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	195
Притула М.Ю. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ВИРОБНИЦТВА БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ	197
Прохорова Д.М., Кондрацька Н.М. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РИНКУ ІПОТЕКИ В УКРАЇНІ	199
Романець О.В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВИМІРУ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ.....	200
Садула Л.М., Дяченко Л.А. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАУКОВО – ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	201
Степанюк О.І., Дяченко Л.А. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА У ВИЩІЙ ШКОЛІ ТА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО ПРИДБАННЯ ЯКІСНИХ ЗНАТЬ.....	202
Стрільчук Р.М., Князевич А.О. ВИКОРИСТАННЯ НЕЧІТКОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РОЗРАХУНКУ В ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ	203
Ступницька Н.І. СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ.....	204

Subbotina N.S., Prohatskaya O.D. JUST-IN-TIME SYSTEM	206
Titikova A.O., Prohatskaya O.D. ASSESSING THE FINANCIAL PERFORMACE OF A COMPANY	207
Томілін О.О. КЛАСТЕРИ – ЯК ОДИН З РІЗНОВИДІВ МІЖГАЛУЗЕВИХ ВІДНОСИН В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	207
Трало І.М. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ	208
Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	209
Чешихіна В.Р. ДЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ РЕЙТИНГОВИЙ АГЕНТСТВ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ	211
Шендерівська Л.П. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЦТВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	212
Шостак О.О., Кушнір Н.Б. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОГО ВОДОКОРИСТУВАННЯ	214
Shugaylo A.M., Dovgorol G.O. ACTUAL PROBLEMS OF ECONOMIC THEORY, MANAGEMENT AND MARKETING	216
Щесюк С.В. РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ КРАЇНИ В ЄВОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ	217
Гудзь Т.В. ОЦІНКА МАРКЕТИНГОВОЇ КОМПАНІЇ ЕЛЕКТРОННОГО МАГАЗИНА	218
Maksymenko K.I., Royenko L.V. The job placement of young people	219
Хомич С.В. ВРАХУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ВПЛИВУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПРИ ПОБУДОВІ ВИРОБНИЧОЇ ФУНКЦІЇ	220
Білоус І.О., Кузякіна М.І. PROSPECTS OF UKRAINE'S ECONOMIC DEVELOPMENT	221

Молодий менеджер інформаційних систем

Бережнюк О.В. Інформаційно-аналітична продукція: до визначення поняття	223
Дунчич Н.М., Попчук О.В. ВПЛИВ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ДІЛОВОДСТВА В УКРАЇНІ	224
Карачова А.О., Попчук О.В. СЕД ЯК ЧИННИК ОПТИМІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ ПІДПРИЄМСТВА	226
Карпюк Д.В. ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕРЕЖЕВИХ ДОКУМЕНТІВ	227
Кукушкін О.М., Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	229
Кулакова О.В., Ясьмо В.Д. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	231
Луцишина Т.С. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ФОРМ ІНФОРМАЦІЙНОГО СЕРВІСУ ЯК АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ	232
Охрімчук О.М., Попчук О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ У ВНЗ	233
Попчук О.В. ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА У ЗМІСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ	234
Repetukha V.M., Verduyk K.A., Dovgorol H.O. IMPORTANCE OF EMPLOYEES MOTIVATION	236
Черевко І.М., Сілкова Г.В. АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНИХ ПУБЛІКАЦІЙ З ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	237
Юхимчук К.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	238

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями*

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Замовлення № 124/41. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
33028 м. Рівне, вул. Толстого, 3, тел. 22-41-20*